

UCHWAŁA NR VI/31/2019

RADY GMINY W BOJADŁACH

z dnia 14 maja 2019 r.

w sprawie: rozpatrzenia skargi Pani Z.Sz. na działalność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Bojadłach.

Na podstawie Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U z 2019 r., poz. 506), art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1990 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.) uchwała się co następuje:

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi Pani Z.Sz. z dnia 27.03.2019r. na działalność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Bojadłach przez Panią Z. Sz. uznaje się skargę za niezasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały..

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi,

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Gminy w Bojadłach

Justyna Szopa

UZASADNIENIE

Dnia 27 marca do Przewodniczącej, Rady Gminy w Bojadłach Pani Justyny Szopa wpłynęła skarga Pani Z. Sz. na działalność Kierownika OPS w Bojadłach .Z treści skargi wynikało, że Z. Sz. od 2 lat nękana jest przez w/w Kierownika OPS Bojadła, zastraszana a prowadzone wobec niej postępowania (egzekucyjne) są jedną z form represji stosowanej wobec niej. Analizując treść skargi, przedłożone przed komisję dokumenty oraz wyjaśnienia Kierownika OPS stwierdzono, że: OPS Bojadła na skutek złożonego przez Pana J.Z. wniosku z dnia 25.04.2017r. wszczął postępowanie w sprawie przyznania(wyrównania) zasiłku stałego za okres od 22 lutego 2005r do dnia 20 .09.2015r.

Zakres żądania wyrażonego we wniosku w części dotyczącej czasu za jaki miał być przyznany zasiłek dotyczył okresu w jakim stanowisko kierownika OPS w Bojadłach zajmowała skarżąca tj. Pani Z. Sz. Szczegółowy przebieg postępowania, wydane w jego zakresie decyzje i ich treść zawierają akta postępowania. Został on też precyzyjnie opisany w wyjaśnieniach Kierownika OPS Pani J.K.- wyjaśnienia te stanowią integralną część protokołu posiedzenia Komisji z dnia 17 kwietnia 2019r.Szczegółowa analiza zgromadzonych w sprawie materiałów bezsprzecznie wskazuje, że postępowanie w sprawie przyznania zasiłku prowadzone było rzetelnie i wnikliwie, tak aby podstawą wydanej decyzji był wyczerpujący materiał dowodowy. W tym zakresie, w efekcie rozstrzygnięć organów odwoławczych (z procedury odwoławczej korzystał wnioskodawca) organ rozpatrując wniosek zobowiązany był do wykorzystania wszelkich dostępnych źródeł dowodowych w tym także zeznań świadków. Spowodowane to było m.in. niepełną dokumentacją dotyczącą podopiecznego OPS, która z uwagi na upływ czasu- w momencie rozpatrywania jego wniosku była (zgodnie z przepisami) częściowo zbrakowana- okres jej archiwizacji minął.

Tryb postępowania organu orzekającego szczegółowo regulują przepisy procedury administracyjnej, podlegającej kontroli instancyjnej i nie stwierdzono aby w tym zakresie doszło do uchybień, niedopełnienia obowiązków bądź przekroczenia uprawnień.

Zarzuty Pani Z. Sz. sprowadzają się do uznania za nękanie i zastraszanie i stosowanie wobec niej represji za niezastosowanie się przez nią do wezwań organu orzekającego w sprawie z wniosku podopiecznego OPS w Bojadłach

Pani Z.Sz pełniąc m.in. w okresie objętym wnioskiem J.Z. funkcję Kierownika OPS mogła stanowić(co wynikało wprost z zaleceń organów odwoławczych) osobowe źródło dowodowe. Jej zeznania mogły przyczynić się do rzetelnego wyświetlenia wszelkich okoliczności mogących mieć wpływ na decyzję o przyznaniu wyrównania zasiłku bądź odmowie jego przyznania.

Obowiązkiem Pani Z. Sz.- o czym była pouczona w treści wezwań do niej kierowanych- było stawianie się w wyznaczonym terminie i złożenia zeznań. Tymczasem analiza dokumentacji zgromadzonej w sprawie wskazuje ,że Pani Z. Sz. bezprawnie uchylała się od złożenia zeznań- nie stawiała się w wyznaczonych jej terminach bądź odmawiała przyjęcia kierowanej do nie korespondencji.

Ponieważ organ rozpatrujący wniosek podopiecznego zobligowany był (co wynikało wprost z decyzji kolejnych instancji kontrolujących przebieg postępowania) do przesłuchania Pani Z. Sz. to na skutek jej niestosowania się do wezwań zmuszony był zastosować- przewidziane prawem- środki przymusu tj. kary za niestawiennictwo.

Zastosowane środki były adekwatne do uchybień obowiązkom świadka, a o możliwości ich stosowania Pani Z. Sz. była pouczona.

W działaniu organu reprezentowanego przez Kierownika OPS Panią J.K. nie sposób dopatrzeć się

nękania świadka, zastraszania go stosowania jakichkolwiek form represji. Wszelkie wezwania, pisma miały formę przewidzianą w przepisach, spełniały zatem wymogi dla tego typu postępowania i w żaden sposób nie godziły w dobra prawnie chronione- dobra osobiste. Postępowanie prowadzone pod nadzorem Kierownika OPS było profesjonalne, rzetelne i miało na celu wyłącznie skuteczne i zgodne z przepisami prawa rozpatrzenie wniosku podopiecznego OPS. Nie sposób także nie wspomnieć w tym miejscu ,że Pani Z. Sz.- która w sposób bardzo emocjonalny zareagowała na próby nawiązania z nią kontaktu przez pracowników OPS- ma (powinna mieć) pełną świadomość trybu w jakim rozpatrywane są wnioski w zakresie przyznania zasiłków- wszak przez wiele lat zajmowała stanowisko kierownika OPS i realia pracy, sposób rozstrzygania wątpliwości , konieczność wyjaśnienia całokształtu okoliczności związanych z załatwieniem spraw powinny być jej znane. Reasumując podkreślić należy, że złożona skarga nie zasługuje na uwzględnienie – nie potwierdzono żadnych zarzutów ani argumentów w niej przytoczonych.

Pouczenie o treści art.239 Kodeksu postępowania administracyjnego

W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrywania, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności- organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy- bez zawiadamiania skarżącego.